

ADSUM

VADEMECUM DUSZPASTERSKIE

Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Czernicy Wrocławskiej

nr 1447

* 12 października 2025 *

Rok XXXV

Jezusie, Mistrzu,
ulituj się nad nami!

Dwudziesta Ósma Niedziela Zwykła

2 Krl 5, 14-17; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4 (R.: por. 2a); 2 Tm 2, 8-13; Por. 1 Tes 5, 18; Łk 17, 11-19

8.00 Czernica W int. parafian

10.00 Wojnowice W int. Korneliusza CZECHA w 18 rocz. urodzin

11.30 Czernica Nabożeństwo różańcowe

12.00 Czernica +Zofia MICHALSKA, +Stefan, +Natalia MICHALSCY, +Irena,
+Julian SZCZYGIEŁ

Łk 17, 11-19 * Niewdzięczność uzdrowionych z trądu

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pograniczne Samarii i Galilei.

Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ten widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni.

Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwaląc Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin.

Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?» Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

W czasach Pana Jezusa, straszna choroba zakaźna jaką był trąd dotykała wielu ludzi, m.in. dziesięciu trędowatych o których mówi nam fragment, który usłyszymy tej niedzieli. Aby uniknąć zarażenia, Stary Testament nakazuje stosowanie surowych przepisów: «Trędowaty, który podlega tej chorobie, będzie miał rozerwane szaty, włosy w nieładzie, brodę zasłoniętą i będzie wołać: „Nieczysty, nieczysty!” Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Będzie mieszkał w odosobnieniu. Jego mieszkanie będzie poza obozem» (Kpł 13,45-46). Kapłani byli tymi, którzy mieli władzę, aby publicznie stwierdzić, że jakaś osoba jest trędowata, albo ogłosić jej uleczenie, aby mogła powrócić do społeczności.

Na skraju wsi mieszkało dziesięciu trędowatych ze sceny, o której opowiada nam święty Łukasz. Wśród nich znajduje się samarytanin, ponieważ wspólne cierpienie zmniejszyło zwykłą wrogość pomiędzy Żydami i samarytanami. Chorzy słyszeli o Jezusie, nauczycielu z Galilei, który uzdrawiał ludzi. Bardzo możliwe, że w tej grupie mieli już kilka razy nadzieję na spotkanie z nim. W związku z tym, kiedy widzą i rozpoznają go, głośno krzyczą do niego, aby się nad nimi zlitował. «Czekają w oddali – mówi jeden z Ojców Kościoła-

zawstydzeni swoją nieczystością. Myśleli, że Jezus Chrystus także ich odrzuci, tak jak czynili to inni. Dlatego zatrzymali się w oddali, ale zbliżyli się, kiedy ich o to poprosił. Pan jest zawsze blisko tych, którzy wzywają go szczerze (Ps 145,18)»[1].

Z próśb dziesięciu trędowatych możemy nauczyć się prosić Boga z ufnością, przekonani, że On może wszystko i nie ma potrzeby czekać, aż będziemy czuć się godni, aby prosić i otrzymać to, co potrzebujemy. Jak pisał święty Josemaría, «czujesz się tak nędzny, że uznajesz się za niegodnego, by Pan Bóg cię usłyszał... A zasługi Matki Bożej? A rany Twojego Pana? A... czy nie jesteś dzieckiem Bożym? Poza tym Bóg ciebie słucha, quoniam bonus... quoniam in saeculum misericordia eius — bo jest dobry, bo Jego miłosierdzie trwa na wieki»[2]. Chociaż Pan Jezus wie o nas wszystko, liczy na naszą modlitwę prośby, pełną wiary i wytrwałą, aby dać nam to, czego potrzebujemy. Nawet więcej, jak mówił święty Augustyn, w rzeczywistości Pan ma «więcej chęci, aby nam dawać, niż my, aby otrzymywać; i ma więcej chęci, aby obdarować nas miłosierdziem, niż my mamy chęci uwolnienia się od naszych słabości»[3].

Pan Jezus wysłuchiwał prośby dziesięciu trędowatych, i tak jak zwykle to czyni wobec osób z którymi się spotyka, prosi je w zamian o gest ufności, odpowiedni do osobistej sytuacji tego, kto go prosi. W tym przypadku nie dotyka ich, ani nie nakłada na nich rąk. Po prostu nakazuje im przyjąć, że zostaną uzdrowieni i skierować się do tych, którzy mają władzę, aby ogłosić, że są wolni od choroby. I w drodze zostają uzdrowieni. Z pewnością napełnili się wielką radością, znaną wielu ludziom, kiedy kapłani publicznie uznali uzdrowienie całej grupy. Ale jedynie samarytanin z wdzięcznością przypomniał sobie o swoim dobroczyńcy, Panu Jezusie, i potrafił «oddać chwałę Bogu» wracając, aby podziękować u stóp mistrza. Z postawy samarytanina i z wyrzutu Pana Jezusa, jaki kieruje on ku dziesięciu niewdzięcznikom, możemy odebrać kolejną bardzo ważną naukę: nasze dziękczynienie oddaje chwałę Bogu i przygotowuje nas na otrzymanie jeszcze większych darów. Dlatego warto wzmagać w naszym sercu, wraz z pełną ufnością prośbą o to co potrzebujemy, dziękczynienie za wszystko co otrzymujemy, nawet wtedy, gdy o to nie prosimy. Rzeczywiście, jak mówił św. Jan Chryzostom, Bóg «obdarza nas wieloma darami, i większości z nich nie znamy»[4]. Jeśli jesteśmy wdzięczni Bogu i chwalimy go za wszystko, sprzyjamy kolejnym błogosławieństwom z Nieba dla nas i dla innych. Jak tłumaczył święty Augustyn, «całe nasze obecne życie powinno upłynąć w uwielbianiu Boga, ponieważ na tym polega wieczna radość w przyszłym życiu; i nikt nie może stać się zdolnym do tego przyszłego życia, jeśli nie ćwiczy się teraz w uwielbieniu»[5].

AUDIENCJA GENERALNA Leona PP XIV, 1.10.2025 r.

Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją.III. Pascha Jezusa. 10. Ponownie zapalić. „Czy serce nie pałało w nas?” (Łk 24, 32)

(Łk 24, 30-32) Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?»

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiaj chciałbym zaprosić was do refleksji nad pewnym zaskakującym aspektem zmartwychwstania Chrystusa: Jego pokorą. Jeśli

przypomnimy sobie opisy ewangeliczne, zauważymy, że zmartwychwstały Pan nie czyni nic spektakularnego, aby narzucić swoim uczniom wiarę. Nie pojawia się otoczony zastępami aniołów, nie wykonuje spektakularnych gestów, nie wygłasza uroczystych przemówień, aby objawić tajemnice wszechświata. Wręcz przeciwnie, przybliża się dyskretnie, jak zwykły wędrowiec, jak głodny człowiek, który prosi o podzielenie się kawałkiem chleba (por. Łk 24, 15.41).

Maria Magdalena myli go z ogrodnikiem (por. J 20, 15). Uczniowie z Emaus uważają go za cudzoziemca (por. Łk 24, 18). Piotr i inni rybacy myślą, że jest zwykłym przechodniem (por. J 21, 4). Spodziewalibyśmy się efektów specjalnych, znaków mocy, niezbitych dowodów. Ale Pan nie tego szuka: woli język bliskości, normalności, wspólnego stołu.

Bracia i siostry, zawiera się w tym cenne przesłanie: zmartwychwstanie nie jest teatralnym zwrotem akcji, jest cichą przemianą, która napędza sensem wszelki ludzki gest. Zmartwychwstały Jezus spożywa kawałek ryby w obecności swoich uczniów: nie jest to szczególnie mało ważny, jest to potwierdzenie, że nasze ciało, наша historia, nasze relacje nie są opakowaniem, które trzeba odrzucić. Są one przeznaczone do pełni życia. Zmartwychwstanie nie oznacza stania się ulotnymi duchami, ale jest wejściem w głębszą komunię z Bogiem i braćmi, w ludzkość przemienioną przez miłość.

W Passze Chrystusa wszystko może stać się łaską. Nawet rzeczy najbardziej zwyczajne: jedzenie, praca, oczekiwanie, troska o dom, wspieranie przyjaciela. Zmartwychwstanie nie uwalnia życia od czasu i trudu, ale zmienia jego sens i „smak”. Każdy gest wykonany we wdzięczności i komunii zapowiada królestwo Boże.

Istnieje jednak przeszkoda, która często uniemożliwia nam rozpoznanie tej obecności Chrystusa w powszedniości: przekonanie, że radość musi być wolna od

ran. Uczniowie z Emaus idą smutni, ponieważ liczyli na inne rozstrzygnięcie, na Mesjasza, który nie zaznałby krzyża. Pomimo, że usłyszeli, iż grób jest pusty, nie potrafia się uśmiechnąć. Ale Jezus staje obok nich i cierpliwie pomaga im zrozumieć, że cierpienie nie jest zaprzeczeniem obietnicy, lecz drogą, poprzez którą Bóg objawił miarę swej miłości (por. Łk 24, 13-27).

Kiedy w końcu zasiadają z Nim do stołu i łamią chleb, otwierają się ich oczy. I zdają sobie sprawę, że ich serce już pałało, nawet jeśli nie byli tego świadomi (por. Łk 24, 28-32). Oto największa niespodzianka: odkrycie, że pod popiołem rozczerowania i znużenia zawsze kryje się żywy żar, czekający tylko na ponowne rozpalenie.

Bracia i siostry, zmartwychwstanie Chrystusa uczy nas, że nie ma historii tak naznaczonej rozczerowaniem lub grzechem, aby nie mogła zostać nawiedzona przez nadzieję. Żaden upadek nie jest ostateczny, żadna noc nie trwa wiecznie, żadna rana nie pozostaje otwarta na zawsze. Niezależnie od tego, jak bardzo możemy czuć się oddaleni, zagubieni lub niegodni, nie ma takiej odległości, która mogłaby zgasić niezawodną siłę miłości Boga.

Niekiedy myślimy, że Pan przychodzi do nas tylko w chwilach skupienia lub duchowego uniesienia, kiedy czujemy się na siłach, kiedy nasze życie wydaje się uporządkowane i jasne. Tymczasem Zmartwychwstały przybliży się do nas właśnie w miejscach najmroczniejszych: w naszych porażkach, w nadszarpniętych relacjach, w codziennych trudach, które ciążą nam na barkach, w wątpliwościach, które nas zrażają. Nic z tego, czym jesteśmy, żadna część naszego istnienia nie jest Mu obca.

Dzisiaj Zmartwychwstały Pan staje obok każdego z nas, właśnie wtedy, gdy przemierzamy nasze drogi – drogi pracy i obowiązków, ale także cierpienia i samotności – i z nieskończoną delikatnością prosi nas, abyśmy pozwolili Mu rozpać nasze serca. Nie narzuca się z krzykiem, nie oczekuje natychmiastowego rozpoznania. Cierpliwie czeka na moment, w którym nasze oczy otworzą się, aby dostrzec Jego przyjazne oblicze, zdolne przemienić rozczerowanie w ufne oczekiwanie, smutek we wdzięczność, a rezygnację w nadzieję.

Zmartwychwstały pragnie jedynie okazać swoją obecność, stać się naszym towarzyszem drogi i rozbudzić w nas pewność, że Jego życie jest silniejsze od każdej śmierci. Prośmy więc o łaskę rozpoznania Jego pokornej i dyskretnej obecności, o to, abyśmy nie domagali się życia bez prób, abyśmy odkryli, że każdy ból, jeśli jest przepełniony miłością, może stać się miejscem komunii.

Tak jak uczniowie z Emaus, wracajmy do naszych domów z sercem płonącym radością. Prostą radością, która nie usuwa ran, ale je oświeca. Radością, która rodzi się z pewności, że Pan żyje, wędruje z nami i w każdej chwili daje nam możliwość rozpoczęcia od nowa.

INFORMACJE DUSZPASTERSKIE - 12 października 2025

1. Dziś, podczas kwesty do puszek, będzie można wesprzeć materialnie Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia, która wspiera stypendiami ubogą uzdolnioną młodzież.
2. Kancelaria parafialna we wtorek 14 października od 16.00 do 16.45.
3. Sołtys i Parafia w Czernicy zapraszają na spotkanie z członkami Koła Żywego Różańca naszej lokalnej społeczności w świetlicy wiejskiej w Czernicy w czwartek 16 października o godz. 18.00.
4. Przez cały miesiąc październik nabożeństwo różańcowe, szczegółowy grafik w kalendarzu liturgicznym.
5. W przyszłą niedzielę, przypada Światowy Dzień Misyjny, który rozpoczyna Tydzień Misyjny.
6. Spotkanie dla przygotowujących się do I Komunii św. w niedzielę 19 października: Msza św. o godz. 12.00 i nauka dla rodziców i dzieci.
7. Biblijna Katecheza z The Chosen w świetlicy wiejskiej w Czernicy w poniedziałek 13 października od godz. 19.00. W planie projekcja jednego odcinka produkcji biblijnej, a następnie katecheza i dyskusja. Tematem spotkania będzie O Szabacie i niedzieli w Biblii i historii.
8. Comiesięczne Msze św. w języku łacińskim z chorałem gregoriańskim w III środę miesiąca do Sanktuarium św. Wawrzyńca w Wojnowicach o godz. 17.30. Najbliższa w środę 15 października.
9. W sobotę 18 października Piesza Pielgrzymka do grobu św. Jadwigi w Trzebnicy. Rozpoczęcie o godz. 6.00 w katedrze wrocławskiej, zakończenie Mszą św. o godz. 16.30 w Trzebnicy. Szczegóły na plakatach i stronie www.pielgrzymka.pl
10. Zapraszamy do włączenia się w działania powstającego Parafialnego Zespołu Caritas. Szczegóły u Proboszcza.
11. Wieczór Uwielbienia Darowana Godzina w sobotę 25 października w Czernicy. O godz. 17.00 Msza św. a po niej adoracja z uwielbieniem do godz. 19.00.
12. W ostatnim tygodniu odszedł do wieczności: +Krzysztof SZABLA. Zmarłego polecam modlitwie parafian.
13. Spowiedź 20 min przed Mszą św. - chyba że poprzedza ją nabożeństwo różańcowe, wtedy 10 minut przed nabożeństwem.
14. Parafia składa serdeczne podziękowania za wszelkie ofiary, życzliwość i pomoc.

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy na październik 2025

O współpracę między wyznawcami różnych tradycji religijnych – Módlmy się, aby wyznawcy różnych tradycji religijnych współpracowali ze sobą na rzecz obrony i budowania pokoju, sprawiedliwości oraz braterstwa.

Kalendarz liturgiczny

13 – 19 października

41 tydzień roku 2025

-
- 13 X**
PON. **Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera**
Iz 61, 1-3a; 2 Kor 4, 7-15; Ps 89 (88), 2-3. 4-5. 21-22. 25 i 27 (R.: por. 2a); J 15, 9b. 5b; J 15, 1-8;
17.00 Wojnowice Nabożeństwo różańcowe
17.30 Wojnowice Za dusze w czyśćcu cierpiące
-
- 14 X**
WT. Rz 1, 16-25; Ps 19 (18), 2-3. 4-5b (R.: por. 2a); Por. Hbr 4, 12; Łk 11, 37-41;
17.00 Czernica Nabożeństwo różańcowe
17.30 Czernica +Tadeusz KOROTARZ /6 r. śm./, +Stanisław(m)
MARYNOWSKI /5 r. śm./
-
- 15 X**
ŚR. **Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła**
Rz 2, 1-11; Ps 62 (61), 2-3. 6-7. 9 (R.: 13b); Por. J 10, 27; Łk 11, 42-46;
17.00 Wojnowice Nabożeństwo różańcowe
Wigilia Uroczystości św. Jadwigi Śląskiej, Msza po łacinie
17.30 Wojnowice W int. Teresy KOPYTEK / z ok. imienin/
-
- 16 X**
CZW. **Uroczystość św. Jadwigi Śląskiej, Głównej Patronki Śląska i Archidiecezji Wrocławskiej**
Syr 26, 1-4. 13-16; 1 Tm 5, 3-10; Ps 128 (127), 1b-2. 3. 4-5 (R.: 1b); J 8, 31b-32a; Mk 3, 31-35;
7.00 Czernica W int. parafian
17.00 Czernica Różaniec z dziećmi
-
- 17 X**
PT. **Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika**
Flp 3, 17 – 4, 1; Ps 34, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 5b); Por. Jk 1, 12; J 12, 24-26;
17.30 Czernica +Jadwiga WYPCHŁAK /10 r. śm./
Nabożeństwo różańcowe po Mszy
-
- 18 X**
SOB. **Święto św. Łukasza, ewangelisty**
2 Tm 4, 10-17a; Ps 145 (144), 10-11. 12-13. 17-18 (R.: por. 12); Por. J 15, 16; Łk 10, 1-9;
16.30 Czernica Nabożeństwo różańcowe
17.00 Czernica +Zuzanna KONAT / 30 dni po śmierci od uczestników pogrzebu/
-
- 19 X**
NIEDZ. **Dwudziesta Dziewiąta Niedziela zwykła**
Wj 17, 8-13; Ps 121 (120), 1b-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: por. 2); 2 Tm 3, 14 – 4, 2; Por. Hbr 4, 12; Łk 18, 1-8;
8.00 Czernica +Irena BANACH o łaskę nieba, oraz o opiekę NMP
Nieustającej Pomocy dla jej rodziny /od koleżanki Danusi i chrzestnicy/
10.00 Wojnowice +Jadwiga GRZYBOWSKA /imieninowa/
11.30 Czernica Nabożeństwo różańcowe
12.00 Czernica W int. Ireny GRUZY /imienionowo-urodzinwa/ o Boże bł.
i potrzebne łaski od Wieczernika

Nadzieja pojednania

PIESZA
PIELGRZYMKA
WROCŁAWSKA

46. Piesza Pielgrzymka Wrocławska do grobu św. Jadwigi w Trzebnicy

6:00 – początek w Katedrze Wrocławskiej
16:30 – Msza Święta w Trzebnicy

pielgrzymka.pl

SZLAKI NADZIEI
2025
ARCHIDIECEZJI
WROCŁAWSKIEJ

Patroni medialni:

NOWE
AKCJE

GOŚĆ
NIEDZIELNY

niedziela

radio
Redzina